

skal være højere. At det går så meget dårligere i de andre EU-lande er primært et indenrigspolitisk problem i de lande. Vi er valgt til det danske parlament, og det er her, vi skal forsøge at gøre vores indflydelse gældende.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil godt byde Fremskridtspartiets nye politiske leder velkommen. Jeg glæder mig over, at der øjensynlig også for hr. Jan Køpke Christensen er grænser for, hvor plat han mener en politisk debat skal være, og derfor glæder jeg mig da over, at hr. Jan Køpke Christensen i den grad fik løbet væk fra det synspunkt, som hr. Kim Behnke lagde frem.

Det er jo lidt sølle nu at stå og sige, at man ikke generaliserer, når det, man gør, er, at man trækker en enlig mor i Århus frem, og så siger man: Mange tænker på den måde. Hvis det ikke er at generalisere, så ved jeg da ikke, hvad det er at generalisere.

Men tak til hr. Jan Køpke Christensen, fordi han viser, at der dog er lidt pli i det parti.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (V):

Jeg giver mig ikke af med at diskutere, hvad der er folks levestandard, men hvis hr. Kim Behnke havde den fjerneste anelse om, hvordan man reagerer i fagforeningskredse, hvordan en fagforeningsleder må slås med de menige medlemmer for at få dem til at forstå, at højere lønkrav kan medføre dårligere beskæftigelse, så ville hr. Kim Behnke også forstå, at det er umuligt for ansvarlige ledere i dansk fagbevægelse at blive ved med at gå ind for den løntilbageholdenhedspolitik, som de siden vores forlig i 1987 trofast har fulgt. Den kan de ikke blive ved med at gå ind for, hvis man forringer de ydelser fra det offentlige, som almindelige mennesker – og ikke mindst de lavtlønnede – modtager.

Jeg gentager: For dem gælder det, at den skattebyrde, de bærer, er langt, langt mindre end det, som det offentliges samlede udgifter betyder for dem. Tag f.eks., at et barn i Danmark i gennemsnit koster 300.000 kr., før barnet er fyldt 6 år, så kommer 350.000 kr. til folkeskolen oveni, og så kommer der i øvrigt en lang række andre udgifter. Alt det skulle hr. Kim Behnke få undersøgt engang, og så ville han konstatere, at jeg har ret i, at det ikke nytter noget med skattelettelser til de lavestlønnede, fordi skattelettelserne betyder milliarder i nedgang – ikke i

ulandshjælp, som ingenting betyder i den forbindelse, men i alle de store ting, der for de lavestlønnede betyder allermest for opretholdelsen af deres levestandard. De ved, hvad levestandard er, og de ved, hvor de skal stille kravet, hvis deres levestandard forringes; kravet bliver højere løn, og det ville ødelægge dansk økonomi.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kan betro hr. Peter Duetoft, at der er fuld konvergens mellem hr. Jan Køpke Christensens og mine synspunkter, og hr. Peter Duetoft må gerne slå efter i de grønne bøger, når vi er færdige med forhandlingerne.

Jeg oplevede en dybt bekymrende situation, at ganske mange unge mennesker følte afmagt over for det samfund, de lever i. Politikerne har i så mange år lovet, at der skal blive arbejde til dem, uden at det er sket, og derfor er de begyndt ganske passivt at sige: Jamen vi skal nok leve hele livet på overførselsindkomst. Og da jeg under den ganske særlige seance, hvor alle andre politikere lovede dem større børnepensningsydelse, billigere bolig osv., osv., sagde: Jeg synes, du skal have et arbejde, så var reaktionen: Jamen det er jo helt urealistisk. Det troede hun ganske enkelt ikke på, hun havde indstillet sig på at skulle leve hele livet på overførselsindkomster.

Det er situationen, og det er bekymrende, og hvis hr. Peter Duetoft vil nedgøre det, så synes jeg ikke, det er fair, for det er faktisk en bekymring, vi alle burde have, at der er folk, der har opgivet. Og en del af grunden til, at de har opgivet, er jo ganske rigtigt, som hr. Jan Køpke Christensen sagde, at det gang på gang herindefra bliver sagt, at vi aldrig får fuld beskæftigelse. Det er udsigtsløst at skulle fortælle et ungt menneske: Du skal leve hele dit liv på overførselsindkomst, og den største begivenhed bliver, når du får en folkepensionscheck i stedet for en bistandscheck. Det er uværdigt at skulle give det budskab til unge mennesker – og særlig at flere af dem er begyndt at indstille sig på det. Det var i al stilfærdighed den bekymring, jeg gav udtryk for, og det vil også fremgå af referatet.

Lad mig så sige til hr. Erhard Jakobsen, at jeg ikke er imponeret af tallene for, hvad det koster med små børn, indtil de er et vist antal år osv., for det er jo under de nuværende forhold. I mange kommuner er det sådan, at forskellen mellem, om der er kommunal eller privat pas-